

Haine de sărbătoare

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește:
Isaia 1-5; 6,1-8; 51,6-8.61; Luca 4,16-20.

Text de memorat: „Mă bucur în Domnul și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, M-a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mireasă împodobită cu sculele ei.” (Isaia 61,10)

Trăind în vremea în care au domnit Ozia, Ahaz și Zedechia, Isaia a predicat de-a lungul a peste patru decenii tulburi, timp în care a scris una dintre cele mai frumoase cărți din Biblie. Scrisă într-o perioadă dificilă din punct de vedere politic, moral, militar și economic, cartea lui Isaia este plină de avertismente legate de nenorocirile care aveau să se abată asupra celor nepocăiți, dar și de făgăduințele mântuirii, eliberării și speranței: o speranță care se găsește în „Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel”, în Acela care zice: „Eu, Domnul, Dumnezeul tău, te învăț ce este de folos și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!” (Is. 48,17)

Isaia i-a îndemnat pe oameni să se îmbrace cu hainele frumoase ale neprihănirii și să accepte mântuirea oferită de Dumnezeu. Ilustrațiile în care face referire la diferite tipuri de veșminte ne transmit până astăzi anumite adevăruri spirituale. Pentru contemporanii lui Isaia și pentru noi rămâne o întrebare: Vom cere haina neprihănirii sau vom continua să umblăm în rușinea păcatului și a goliciunii noastre?

1. Care era starea spirituală a lui Iuda în vremea lui Isaia? Is. 3,18-23

Primele capitole din Isaia ne înfățișează în culori destul de sumbre starea spirituală a Regatului din Sud. Urmașii oamenilor care au fost martorii minunilor extraordinare din timpul Exodului, au ajuns într-o stare de mulțumire de sine. Ei credeau că minunile acelea avuseseră loc, dar ajunseseră să nu le mai dea importanță și chiar să se întrebe ce legătură aveau ei cu ele.

Primele cinci capitole din Isaia te vor ajuta să înțelegi din cauza căror fapte sau atitudini au fost oamenii aceștia amenințați cu astfel de nenorociri. Ce asemănări există între starea lor și starea bisericii noastre de astăzi?

Probabil că partea cea mai înfricoșătoare se găsește în primul capitol în care Domnul deplânge toate regulile și practicile lor religioase. Oamenii aceștia pretindeau că erau slujitorii Domnului și că respectau formele de închinare.

2. Ce spune Domnul despre ei și despre închinarea lor? Is. 1,11-15

Totuși, Domnul este plin de îndurare, ca întotdeauna; El caută să mântuiască pe cât mai mulți oameni. Crucea este cea mai mare dovadă de care avem nevoie, că Domnul vrea să fim mântuiți. Chiar și în aceste prime capitole, observăm că Domnul Își cheamă poporul și îi pune la dispoziție o cale de a evita dezastrul.

Cum te închini înaintea Domnului? La ce te gândești atunci când te închini înaintea Lui? Cât de multe lucruri au devenit o rutină și cât de multe pornesc dintr-o inimă sinceră, plină de laudă, de pocăință? Cum poți să faci deosebirea între ele?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să compare lucrurile de pe pământ (hainele noastre) cu lucrurile pe care ni le oferă Dumnezeu (haina mântuirii).

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să se bucure de hainele frumoase ale neprihănirii și mântuirii.

La nivel practic: Să primească zilnic haina neprihănirii pe care le-o oferă Dumnezeu și, în calitate de preoți ai Săi, să le dea mărturie altora despre bucuria mântuirii.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Hainele de pe pământ și cele din cer

- A. Care sunt deosebirile dintre lucrurile pe care ni le oferă lumea aceasta și cele pe care ni le oferă Dumnezeu?
- B. Cum sunt evidențiate aceste deosebiri de hainele de care dispunem aici pe pământ?

II. Sentimente: Bucuria mirelui și a miresei

- A. Ce sentimente ne inspiră hainele neprihănirii și ale mântuirii pe care Dumnezeu este dornic să ni le ofere?
- B. Prin ce se aseamănă aceste sentimente cu sentimentele trăite de un mire și o mireasă?

III. Practic: Acceptarea hainei mântuirii

- A. Haina mântuirii este frumoasă, dar ne putem bucura cu adevărat de ea numai dacă o purtăm. Ce motive invocăm pentru a nu ne îmbrăca cu haina neprihănirii lui Hristos?
- B. Ce trebuie să facem pentru a ne îmbrăca cu haina neprihănirii Sale? Cât de des trebuie să facem acest lucru?
- C. Cum putem să le împărtășim și altora bucuria pe care ne-o aduce mântuirea?

Rezumat: Toate hainele de pe pământ se învechesc și se strică, dar haina oferită de Dumnezeu ne aduce bucurie și mântuire veșnică. Însă, pentru a ne bucura de binecuvântările ei, trebuie să ne îmbrăcăm cu ea.

Isaia a primit chemarea de a fi profet în perioada sumbră descrisă în primele capitole din cartea sa, adică aproximativ în anul 740 î.Hr., anul în care a murit Ozia, regele Israelului. Ozia a avut un început bun, dar a apostaziat în ultima parte a domniei (2 Cron. 26) și a avut un sfârșit groaznic. Isaia și-a început lucrarea exact în acel moment, dar numai după ce a primit de la Domnul o viziune impresionantă.

3. Ce reacție are Isaia când primește viziunea despre Sanctuarul ceresc? Is. 6,1-8. De ce este semnificativ gestul lui, mai ales pentru felul în care înțelegem Planul de Mântuire?

Reacția lui Isaia nu este determinată de contrastul dintre puterea și maiestatea lui Dumnezeu și neputința omenească și nici de contrastul dintre eternitatea lui Dumnezeu și efemeritatea omului. Ea are de a face mai degrabă cu moralitatea. Isaia vede în viziune „poalele mantiei” lui Dumnezeu (Is. 6,1), care umplu Templul, și este copleșit de contrastul dintre sfințenia lui Dumnezeu și păcătoșenia lui. El a înțeles în clipa aceea că problema lui era de natură morală și că firea lui decăzută și degradarea lui puteau să-i provoace moartea. Și apoi cum putea el, „un om cu buze necurate”, să vorbească înaintea Domnului oștirilor?

4. Care a fost soluția la problema lui? Is. 6,7.8

Gestul simbolic de atingere a buzelor cu cărbunele aprins face referire la convertirea lui Isaia. El era acum iertat de păcat; primise o viață nouă în Domnul, iar rodul acelei convertiri este descoperit în versetul 8, în răspunsul: „Iată-mă, trimite-mă!” Știind că păcatul lui fusese curățit, el a mers înainte prin credință, cu încredere în neprihănirea și sfințenia pe care Dumnezeu i le descoperise în acea viziune.

Nelegiuirea lui Isaia a fost îndepărtată și păcatul lui a fost ispășit. El „s-a născut din nou”, iar rezultatul imediat a fost dispoziția de a răspunde la chemarea: „Cine va merge pentru noi?” Întreabă-te: Ce atitudine am avut eu imediat după convertire?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Hainele pe care le purtăm aici se rup și se strică foarte ușor, însă hainele mântuirii pe care ni le oferă Dumnezeu vor rămâne veșnic la fel de frumoase.

Pentru instructor: Pornind de la amintirile personale legate de nuntă și de hainele pe care le-au purtat cu acea ocazie, ajută-i pe membrii grupei să înțeleagă că hainele de nuntă simbolizează haina neprihănirii lui Hristos.

Activitate introductivă: Cere-le membrilor să își amintească de hainele pe care le-au purtat la nuntă. Poate că cineva dorește să povestească o experiență legată de semnificația hainelor și a podoabelor de nuntă. Întreabă-i de ce dăm atâta importanță hainelor de nuntă. De multe ori, ele sunt scumpe și nu le purtăm decât o singură dată! De ce acordăm atâta importanță ceremoniei căsătoriei și hainelor de nuntă? De ce compară Isaia haina neprihănirii cu o haină de nuntă?

Alternativă

Adu la grupă câteva articole de ziar despre dezastre naturale (cutremure și alunecări de pământ), despre poluare, despre corupția din rândul guvernanților și despre alți indicatori ai decăderii morale. Adu și o haină uzată și compară lumea aceasta cu ea, pornind de la pasajul din Isaia 51,6-8.

De discutat: Isaia 51,9 compară haina uzată a lumii noastre cu haina puterii pe care o poartă Dumnezeu. Ce face Dumnezeu cu slăbiciunea și decăderea fizică și morală? Ce plan are El cu noi, locuitorii acestei lumi aflate pe punctul de a se dezintegra?

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru instructor: Ajută-i pe membrii grupei să înțeleagă simbolurile vestimentare folosite de Isaia în contextul lucrării sale de profet al lui Dumnezeu într-o perioadă periculoasă și tulbură. Avertizările, apelurile și înălțarea Sfântului lui Israel erau singura speranță a lui Israel pentru un viitor fericit.

După cum am văzut, Isaia i-a avertizat multă vreme pe oameni cu privire la judecată, dar el a adăugat lângă avertismente făgăduințele încurajatoare ale lui Dumnezeu. După ce explică pedepsele Domnului care s-au abătut asupra pământului, Isaia se adresează israeliților care au așteptat cu sinceritate împlinirea tuturor făgăduințelor, dar care au dat uitării multele ocazii dificile, în care Domnul a fost alături de poporul Său.

5. Citește Isaia 51,6-8. Ce mesaj le transmite Domnul israeliților? Cu ce este asemănat pământul? Dar locuitorii lui? Ce speranță ne transmite acest pasaj?

Știm cu toții prea bine cât de repede se deteriorează hainele! Nu este nevoie de prea mult, pentru ca hainele cele mai scumpe și mai frumoase să se strice. Ce asemănare potrivită pentru această lume și pentru oamenii care o populează! Nici nu am venit bine pe lume și deja trebuie să plecăm din ea! În Noul Testament, Iacov aseamănă existența noastră cu un abur (Iacov 4,14). Oricât ne-am zbate, până la urmă tot ce este în lumea aceasta se învechește și dispare ca o haină!

Însă Isaia compară lumea cu mântuirea lui Dumnezeu, cu neprihănirea Sa, cu haina neprihănirii lui Hristos, singura care aduce mântuire, o mântuire care durează veșnic. Domnul ne vorbește aici despre cele două opțiuni pe care le au la dispoziție oamenii: moartea veșnică sau viața veșnică pe un pământ nou, care *nu* „se va preface în zdrențe ca o haină” (vers. 6), ci va dura veșnic. Din zilele lui Adam și Eva și până la venirea lui Hristos, acestea au fost, sunt și vor fi singurele două opțiuni finale ale omenirii. Ele se exclud reciproc. Fiecare trebuie să decidă în dreptul său ce va alege.

Citește Isaia 51,7. Ce înseamnă aceste cuvinte pentru noi, astăzi? Cum ne ajută faptul că avem Legea în inimă să știm ce este bine de făcut? Faptul că avem această cunoaștere ne este suficient pentru a trece la împlinirea lucrurilor bune? Sau avem nevoie și de altceva? De ce anume?

Comentariu biblic

I. Profetul Isaia

(Recitește împreună cu grupa Isaia 6,1-8.)

Lucrarea lui Isaia s-a întins pe o perioadă de cel puțin șaiszeci de ani. El a slujit ca profet în timpul domniilor lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia și se pare că a murit ca martir în primii ani ai domniei lui Manase (vezi Ellen G. White, *Profeți și regi*, pag. 382; 2 Împ. 21,16.). Numele lui înseamnă „Domnul este mântuire” sau „Domnul este ajutor”, iar scrierile sale despre perioada lungă în care a slujit ne îndreaptă atenția spre Sfântul lui Israel, care este plin de îndurare și dornic să mântuiască, dar și drept și hotărât să aducă pedeapsa asupra celor răi.

Societatea în care trăia Isaia era plină de corupție și ipocrizie: judecătorii luau mită, conducătorii lacomi făceau legi nedrepte, îi lipseau pe săraci de drepturile lor și îi jefuiau pe orfani și pe văduve. Decăderea spirituală se simțea pretutindeni și mulți oameni respectau formele adevăratei religii, fără să-i înțeleagă puterea și sensul.

Odată, pe când Isaia stătea înaintea Templului din Ierusalim și se gândea la zădărnicia lucrării lui pentru un popor încăpățânat și necredincios, Dumnezeu i-a dat o viziune. Domnul a dat la o parte perdeaua dinspre Sfânta Sfintelor, unde profeții nu aveau permisiunea să intre, și Isaia L-a văzut stând pe un tron foarte înalt, înconjurat de serafimii gata să-I slujească. Îngerii îl laudau pe Dumnezeu pentru sfințenia Sa cu glas atât de tare, încât se clătinau coloanele și porțile templului. Isaia s-a socotit atât de nevrednic și de murdar, încât a simțit că va fi pedepsit cu moartea. Însă unul dintre serafimi a luat un cărbune de pe altar și i-a atins gura cu el, curățindu-l. De acum, când Dumnezeu îl trimitea cu solii la poporul Său împietrit, orb și surd, Isaia putea să-și îndeplinească misiunea plină de curaj. „Ce dacă puterile pământului se vor ridica împotriva lui Iuda? Ce dacă Isaia va fi întâmpinat cu rezistență și împotrivire în misiunea lui? El L-a văzut pe Împăratul, Domnul oștirilor; el a auzit cântul serafimilor: «Tot pământul este plin de mărirea Lui»; și profetul a fost întărit pentru lucrarea ce-i stătea înaintea. El a purtat amintirea acestei viziuni în toată lungă și greaua lui misiune.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, pag. 751

De discutat: Discutați despre asemănările dintre starea lumii din vremea lui Isaia și starea lumii contemporane. Cu ce provocări similare se confruntă lucrătorii lui Dumnezeu în aceste zile? De ce a fost atât de important ca Isaia să fie curat din punct de vedere moral înainte să treacă la îndeplinirea misiunii lui?

Când citim Vechiul Testament suntem tentați adeseori să privim numai la părțile lui sumbre. Criticii Bibliei au o deosebită plăcere să scoată în evidență aceste pasaje și să spună: „Cine ar putea să iubească un astfel de Dumnezeu sau să I se închine?”

Noi însă nu citim numai anumite părți din Biblie, ci ținem cont de toată Biblia. Pe lângă avertizări, Domnul ne oferă și o cale de a scăpa de condamnare. Da, răzvrătirea și neascultarea duc la condamnare și la moarte. Însă Domnul stăruie mereu pe lângă poporul Său, ca să aleagă cealaltă cale: a mântuirii, a neprihănirii, a siguranței.

6. Citește Isaia 52. Ce mesaj ne transmite Domnul aici? Ce speranță ne oferă El? Ce reprezintă, în acest context, hainele de sărbătoare?

Și de data aceasta, Domnul Își cheamă poporul înapoi la pocăință, la ascultare și la mântuire. „Hainele de sărbătoare” sunt hainele neprihănirii, acel veșmânt pe care îl au toți cei care s-au predat Domnului și care trăiesc prin credință și în ascultare de poruncile Sale. Niciodată nu a fost complicat: din Eden și până astăzi, Dumnezeu nu le-a cerut oamenilor nimic altceva decât să trăiască prin credință, în ascultare de El.

Lucrul cel mai impresionant la Isaia 52 este finalul capitolului și capitolul următor. Nu este o coincidență faptul că Isaia, după ce cheamă poporul să se îmbrace în haine de sărbătoare, realizează cea mai frumoasă descriere profetică a morții înlocuitoare a lui Isus, un eveniment care a pus la dispoziția tuturor oamenilor aceste haine. Omenirea poate fi salvată din ruina în care a adus-o păcatul numai prin viața și moartea Domnului Hristos.

7. Ce ni se spune în vers. 3 despre darul mântuirii?

O altă versiune a Bibliei, redă prima parte a versetului astfel: „V-ați vândut pe nimic...”. Cât de adevărate sunt aceste cuvinte – ne vindem sufletele pe nimic, dorind să obținem lucrurile din lumea aceasta, deși știm că ea va pieri ca o haină. Lucrul acesta ne pune într-o dilemă, fiindcă nu putem cumpăra și nici nu putem crea o cale de scăpare. Suntem mântuiți numai prin harul lui Dumnezeu care a fost manifestat prin jertfa uimitoare adusă pentru noi pe cruce.

Compară viziunea care i-a inspirat încredere lui Isaia cu descoperirea dată de Dumnezeu lui Iov, în Iov 38-41. Prin ce se aseamănă răspunsurile date de acești doi oameni ai lui Dumnezeu? (Vezi Isaia 42,1-6.) Domnul nu i-a oferit un răspuns nici lui Iov și nici lui Isaia. Ce le-a oferit în schimb și de ce a procedat așa?

II. Haine trainice

(Recitește împreună cu grupa Isaia 51,6-8 și 61,3.10.)

Isaia era un poet talentat. Încă din primele sale scrieri, putem observa consacrarea sa pentru lucrarea lui Dumnezeu și modul în care a fost pregătit de Duhul Sfânt. Totuși, maturitatea și înțelegerea profetică dobândite pe parcursul lucrării sunt reflectate în ultimele capitole ale cărții, care „constituie o capodoperă neasemuită în ceea ce privește profunzimea gândirii și măreția exprimării.” – *CBAZS*, vol. 4, pag. 85

Isaia compară brațul lui Dumnezeu (care este întins ca să mântuiască și îmbrăcat în putere) cu efemeritatea pământului. El spune că pământul se va prefăce în zdrențe ca o haină și că pe locuitorii lui îi va mânca molia ca pe o haină. Însă, atunci când ne întoarcem la Dumnezeu, primim hainele frumoase și veșnice ale mântuirii și laudei. Când ne îmbrăcăm cu haina mântuirii, arătăm ca un mire împodobit cu o cunună împărătească sau ca o mireasă în ținuta ei specială.

Pe de altă parte, când vorbește despre Mesia, Isaia afirmă că înfățișarea Lui nu avea nimic frumos sau plin de maiestate, care să ne placă. Fața Lui a fost desfigurată și chinuită, lovită și plină de sânge din cauza păcatelor noastre. El a purtat hainele murdare și zdrențuite ale păcatelor noastre și a primit pedeapsa pe care noi o merităm, pentru ca noi să putem purta hainele frumoase pe care le merită El (Is. 52,14 – 53,12).

De discutat: Cum ne ajută simbolurile folosite de Isaia să înțelegem mai bine mântuirea pe care ne-o oferă Dumnezeu? Cum ne ajută ele să înțelegem mai bine rușinea pe care a îndurat-o Hristos și privilegiul de a primi din ceea ce este al Lui, și nu pedeapsa pe care o merităm?

3. APLICĂ!

Pentru instructor: Ajută-i pe membrii grupei să descopere modul în care experiențele lui Isaia și simbolurile folosite de el îi pot ajuta să înțeleagă cum lucrează Dumnezeu în viața lor.

Unul dintre cele mai cunoscute pasaje din Biblie este Luca 4,16-20, unde ni se spune că Isus Se afla în sinagoga din cetatea natală și S-a ridicat și a citit din cartea lui Isaia, capitolul 61. Apoi, spre uimirea tuturor celor prezenți, El a declarat: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit” (Luca 4,21).

8. Citește Isaia 61 în întregime. Care este tema acestui capitol? Cum este prezentată Evanghelia aici? Ce teme prezente aici sunt preluate și dezbătute în Noul Testament? (Vezi vers. 6.)

Versetele acestea sunt atât de frumoase și atât de pline de simboluri, încât au fost preluate și de scriitorii Noului Testament! Strâns legat de tema studiului nostru este versetul 10, versetul de memorat al studiului.

„Mijloacele pregătite sunt îndeajuns, iar neprihănirea veșnică a lui Hristos este atribuită fiecărui suflet care crede. Veșmântul scump și nepătat, țesut în războiul cerului, este pregătit pentru păcătosul pocăit și plin de credință, iar el poate să spună: «Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeu Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii» (Isaia 61,10).” – Ellen G. White, *Solii alese*, pag. 394

Cuvântul tradus aici cu „împodobit” provine dintr-un verb ebraic care înseamnă „a face slujba de preot”. Avem aici o prefigurare a concepției nou-testamentale, potrivit căreia toți credincioșii lui Dumnezeu, îmbrăcați în hainele mântuirii, sunt „preoți”. Ei nu sunt mijlocitori, așa cum erau preoții din Vechiul Testament sau cum este Domnul Isus, ci mai degrabă le dau altora mărturie despre mila, harul și mântuirea lui Dumnezeu.

Recitește Isaia 61. Ce făgăduințe din acest capitol îți poți însuși? Ce obiceiuri îți poți schimba pentru ca aceste făgăduințe să se împlinească în viața ta?

Aplicație personală

Cum ai ajuns la maturitate spirituală? Ai reușit să-ți folosești darurile pentru a-L descoperi altora pe Dumnezeu? Sau lucrul acesta pot să-l facă numai profeții? De ce da sau de ce nu? Cum folosești darurile primite de la Dumnezeu pentru a le da mărturie oamenilor din jurul tău?

Isaia a primit o viziune care i-a confirmat faptul că fusese chemat și i-a dat putere să își îndeplinească îndatoririle, în ciuda situației descurajatoare în care trebuia să lucreze. Cum putem obține și noi o astfel de asigurare cu privire la misiunea personală? Poți povesti o situație în care Dumnezeu ți-a confirmat faptul că te-a chemat în lucrarea Sa?

Înainte de a fi trimis să lucreze pentru un popor încăpățânat, Isaia a fost curățit cu un cărbune aprins de pe altar. Noi cum suntem pregătiți pentru a ne îndeplini misiunea?

Imaginează-ți că porți haina frumoasă a mântuirii și că te afli înaintea tronului lui Dumnezeu, laudându-L pentru tot ce a făcut pentru tine. De ce ești în stare să porți această haină? Cum de este posibil să stai în fața lui Dumnezeu și să te bucuri de mântuire?

4. ILUSTREAZĂ!

Pentru instructor: Activitățile de mai jos le oferă membrilor grupei oportunitatea de a pune în practică ceea ce au învățat săptămâna aceasta. Poți alege să încheiați studiul cu imnul de la activitatea 2 sau 3 sau cu lectura de la activitatea 4.

1. Adu la grupă două imagini: una în care să fie înfățișat Hristos în Grădina Ghetsimani sau pe cruce, iar cealaltă cu un mire și o mireasă în ziua nunții. Cere-le membrilor grupei să compare cele două imagini.

2. Bucurați-vă că brațul lui Dumnezeu este „îmbrăcat în putere”. Învățați cu grupa imnul „Mâna Ta, Isus” – nr. 643.

3. Învățați împreună imnul 119, „Doamne, lângă crucea Ta” și folosiți-l în devoționalul personal pentru a medita la faptul că Hristos a suferit în locul nostru o pedeapsă pe care nu o merita, pentru ca noi să primim ceea ce El merita.

4. Formează două echipe și citiți împreună Isaia 53 (o echipă un verset, altă echipă alt verset). Încurajează-i pe membrii grupei să-i împărtășească unui prieten mesajul din acest pasaj.

Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, cap. „Pierdut și găsit”; *Profeți și regi*, cap. „Îndrumați în Legea lui Dumnezeu”; *Hristos, Lumina lumii*, cap. „Golgota”; *Tragedia veacurilor*, cap. „O lucrare de reformă”.

„Hainele albe sunt curăția de caracter, neprihănirea lui Hristos atribuită păcătosului. Aceasta este într-adevăr o haină din țesătură cerească, ce poate fi cumpărată numai de la Hristos cu o viață de ascultare din toată inima.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 4, pag. 88

Întrebări pentru discuție

1. Meditați la tema închinării din Isaia 1. Există forme de închinare care sunt inacceptabile înaintea lui Dumnezeu? Ce formă inacceptabilă de închinare se practică în zilele noastre, chiar și în biserica noastră? Problema este închinarea în sine sau este mai degrabă legată de închinători?
2. Isaia 61,3 spune: „Să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în locul plânsului, un undelelmn de bucurie în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți «terebinți ai neprihănirii», «un sad al Domnului», ca să slujească spre slava Lui”. Despre ce este vorba aici? Cum putem avea parte de împlinirea acestei făgăduințe?
3. Delmore Schwartz a scris o povestire despre o ninsoare care a creat, în mod miraculos, niște statui frumoase în tot orașul New York. Oamenii erau uimiți. Tot orașul era fascinat. Personajul principal a fost atât de impresionat, încât a renunțat la slujba lui, pentru că nu putea să facă nimic decât să stea și să se uite la statui, fapt care părea a-i da un rost în viață. Mai târziu, în povestire, toate statuile dispar în urma unei ploi mărunte abătute peste oraș. Toate lucrurile reintră în normal. În final, personajul principal cade sau se aruncă în fața trenului și moare. Ideea este că, dacă ne punem încrederea în lucrurile din lumea aceasta, vom fi dezamăgiți, fiindcă pământul se strică la fel ca o haină. Ai cunoscut vreodată personal această dezamăgire? Ce ai învățat din această experiență?

Atras de Hristos

M-am născut în China și am crescut într-o familie care respecta religia tradițională. Părinții mei se închinau la strămoși. Mi-au dat o educație aleasă și m-au încurajat să învăț bine. Datorită lor, am intrat la școlile cele mai bune și, după absolvire, eram foarte mândru de mine – eram ca un mic zeu. Mi-am continuat studiile în Australia. Acolo, un coleg m-a invitat să particip la o grupă de studiu biblic. M-am simțit atras de studiul biblic și de Dumnezeu. Mi-a plăcut în mod special să studiez profeția biblică. Gândind logic, am tras concluzia că, dacă atât de multe profeții biblice s-au împlinit, atunci și profețiile referitoare la viitor urmează să se împlinească. Îmi doream să știu de unde venim și unde ne ducem. Studiile m-au ajutat să privesc viitorul cu speranță. Cerul a devenit ținta mea.

Ca student, eram foarte ocupat, însă aveam ocazia să mă odihnesc din plin în Sabat. Am început să păzesc Sabatul și am constatat că, deși îmi rămâneau mai puține ore pentru învățat, reușeam să iau note bune la examene și la teste. Aceasta era binecuvântarea lui Dumnezeu.

Obişnuiam să cred că pot să-mi rezolv singur problemele. Însă m-am simțit teribil de neputincios când am dat examenul auto de nu știu câte ori și nu am putut să-l iau. Într-un sfârșit, I-am spus lui Dumnezeu care era nevoia mea, iar El mi-a dat pace și m-a ajutat să iau examenul. Am învățat să mă rog pentru toate lucrurile și să-L las pe Dumnezeu să lucreze.

Dumnezeu m-a învățat despre rugăciune și despre Sabat. Însă aduceam tot felul de scuze ca să nu mă botez: că eram prea ocupat, că nu eram destul de bun... Totuși, într-o ieșire cu tinerii, Dumnezeu m-a convins că trebuia să mă predau Lui prin botez. Când am acceptat îndemnul Lui, am simțit multă pace în suflet.

Dumnezeu face zilnic minuni în viața mea. El mi-a dat un loc de muncă imediat după ce am terminat colegiul, deși sunt student străin și am puțină experiență. Acum știu că toate lucrurile sunt conduse de El.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru prietenii mei de la universitate, care m-au invitat să studiez Biblia cu ei și să particip la grupa lor. Atunci nu știam că grupa aceasta făcea parte din proiectul inițiat de Misiunea Globală pentru înființarea de biserici. Proiectul acesta este susținut de credincioșii din toată lumea, care aduc daruri pentru misiune. Avem un Dumnezeu mare și facem parte dintr-o familie mare. Vă mulțumesc!

Jim Fong își împărtășește credința în Melbourne, Australia.